

направилъ едно за да даде примѣръ на народа, и друго за да намѣрва тихо и прохладно място за почивка когато отива въ Кронщатъ; и дѣйствително той тамъ много често отивалъ и, придруженъ отъ тамошнитѣ началици и кораблестроители, съ голѣмо удоволствие сѣдналъ подъ сѣнката на казанитѣ джбове. Той казвалъ:

— „Ахъ, какво добро щѣше да бѫде ако имахми тукъ и въ околността на града толкова джбове, колкото шумки и жладъ има вързъ тѣзъ дървета“.

Срѣщу Кронщатъ и Петергофъ са намѣрвали единъ малакъ лѣсъ отъ джбове, господаря заповѣдалъ да са направи тамъ лѣтенъ увеселителенъ дворецъ и, въ честь на джбоветѣ, го назовалъ — Джбникъ. Дубакището туй място ставало постоянно публични разходки. На мнозина кораблестроители и морски офицери, които за да угодятъ на господаря садили въ градинитѣ си джбове, монарха предъ когото и да било благодарили. Освѣнъ туй самъ избралъ едно хубаво място, на Петербургската страна, и започналъ да сади и развежда джбови дървета. Туй място той заповѣдалъ да са обгради и на нѣколко мяста да са поставятъ извѣстия, че строго ще са наказватъ онѣзъ, които бихъ дѣрзнали да повредятъ нѣщо новопосаденитѣ дървета. Слѣдъ нѣколко време, когато новопосаденитѣ джбове доволно порасли, монархъ отишълъ да ги обходи и разгледа; съ голѣмо огорчение, обаче наїшълъ много клончета покършени и шумата имъ разпрѣсната по земята; туй го много разгневило, а най-вече защото било лесно да познае човѣкъ, че на всичко туй вѣтъра не биль причината. Слѣдъ като са върналъ въ града, тозъ часъ призовалъ генерала-полицемайстора и заповѣдалъ му да постави стража около джбовата градина, която той по-издалечъ да гледа, кой кърши клон-